

ת"פ 35610/06/17 - מדינת ישראל נגד ZERSEALASI SIMON, GEBREHIWOT BAHRAM TESFAZGI, EWAL WAKDDZAGI

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35610-06-17 מדינת ישראל נ' SIMON ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יניב זוסמן

נגד

הנאשמים 1. ZERSEALASI SIMON

ע"י ב"כ עו"ד מיכל הלבני

2. GEBREHIWOT BAHRAM TESFAZGI

3. EWAL WAKDDZAGI

גזר דין - נאשם 1

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה על ידי שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתאריך 10.6.2017 בסמוך לשעה 05:00 נסעו המתלון והנאשמים במונית שירות כשהם נתונים תחת השפעת אלכוהול. בשלב מסוים, בעקבות דין ודברים בין הנאשמים למתלון, הוריד אותם נהג המונית ברמת גן. מיד לאחר שהמתלון והנאשמים ירדו מהמונית, תפס הנאשם את המתלון בצווארו בתנועת חניקה תוך שהוא מכה את ראשו באגרופים. בשלב זה החלו הנאשמים 2 ו-3 להכות את המתלון בעוצמה רבה בבעיטות ובאגרופים לכל חלקי גופו. בהמשך, אחד הנאשמים 2 או 3 נשך את המתלון בגבו ושלוש הנאשמים המשיכו להכותו באגרופים ובבעיטות כשהוא שוכב על גבו והנאשם ממשיך לאחוז בו בתנועת חניקה. כתוצאה מהמכות החל המתלון לדמם מפיו ומאפו ואיבד את הכרתו.

האירוע הופסק בשל התערבות עוברי אורח. אחד מעוברי האורח הורה לנאשם להמתין במקום להגעת שוטרים, אולם הנאשם ניסה לברוח אך נתפס על ידי אותו עובר אורח.

המתלון אושפז בבית חולים עד לשעות הערב. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות בדמות סימן נשיכה בגבו, שטף דם ונפיחות משמעותית בעינו השמאלית וכן שריטות בצווארו.

2. הודאת הנאשם בכתב אישום מתוקן ניתנה בפתח שמיעת פרשת הגנה, לאחר שנשמעו עדים במסגרת פרשת התביעה. בנוסף, בהתאם להסכמת הצדדים התקבל תסקיר שרות המבחן.

לבקשת בית המשפט, התקבלה חוות דעת ממונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשם מתאים לריצוי עבודות שרות.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 33, יליד אריתריאה, ללא עבר פלילי, רווק ואב לפעוט בן כשנתיים אשר נולד במהלך מערכת יחסים זוגית שהסתיימה. מסקירת נסיבות חייו, עולה כי הנאשם ערק משרות צבאי באריתריאה והיגר לסודן. בהמשך, היגר לישראל במהלך שנת 2010, ושמר על רצף תעסוקתי לאורך השנים. כיום, עובד הנאשם כסדרן ברשת מרכולים. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה, תיאר כי פעל באימפולסיביות, בהיעדר תכנון וללא חשיבה על השלכות התנהלותו, כאשר ברקע שימוש באלכוהול ואלומות מילולית שהופנתה כלפיו מצד המתלונן. לצד זאת, צוין כי הנאשם טען שפעל באלומות בתגובה לאלומות אשר הופנתה כלפיו מצד המתלונן. הנאשם ביטא הבנה לחומרת התנהגותו, הביע אמפטיה כלפי המתלונן ונכון לפצותו. שירות המבחן התרשם מהיעדר דפוסים אלימים ועברייניים, כאשר האירוע נשוא כתב האישום חריג במהלך חייו של הנאשם, ולכן העריך שירות המבחן רמת סיכון נמוכה למעורבות אלימה מצדו בעתיד. הנאשם שלל בעייתיות או נזקקות טיפולית ולכן לא הומלץ על שילובו בטיפול. לפיכך, ובהתחשב בעובדה שהנאשם מפרנס את בנו הפעוט ותומך כלכלית במשפחתו שבאריתריאה, המליץ שירות המבחן להטיל ענישה של של"צ בהיקף נרחב, לצד פיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 30 חודשים, זאת בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים כפי שעולה מנסיבות ביצוע העבירה, תוך דגש על חלקו המשמעותי של הנאשם 1 באירוע. כמו כן, הפנה ב"כ המאשימה לפוטנציאל הנזק המשמעותי והגיש תעודות רפואיות של המתלונן וצילומים אשר צולמו לאחר האירוע. בנוסף, טען כי האירוע לא הסלים עוד רק בזכות אזרחות טובה שגילו עדי ראיה שעברו במקום ותפסו את הנאשם 1 עד להגעת השוטרים למקום, חרף ניסיונו להימלט. ב"כ המאשימה התייחס להודאת הנאשם לאחר שמיעת ראיות, לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן למפורט בתסקירי שירות המבחן. לפיכך, ביקש למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לשם ביסוס טיעונו.

5. ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם ענישה שהרף התחתון שלו הוא מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקשה לחרוג ממתחם זה לקולה. לטענתה, החבלות שנגרמו למתלונן אינן ברף גבוה, זאת מבלי להקל ראש באלומות שננקטה כלפיו מצד הנאשם. עוד טענה כי לא יתכן שהנאשם ייתן את הדין גם בגין מעשי האחרים אשר הפסיקו להתייבב בבית המשפט. כך, ולאור פסיקה אליה הפנתה, ביקשה לקבוע כי הרף הנמוך של מתחם הענישה הוא מאסר בעבודות שרות למשך תקופה קצרה. ב"כ הנאשם טענה כי אין ספק שבית המשפט היה מאמץ את דרך השיקום בעניינו של הנאשם, ככל שלא היה מדובר בנתין זר. לגבי שאלת ההשתלבות בהליך טיפולי, טענה כי הנאשם אינו סובל מבעיית אלכוהול וכי לא נמצא מענה טיפולי לנאשם זה. לדבריה, מדובר במעידה חד פעמית, אשר בעקבותיה חדל הנאשם לחלוטין משתית אלכוהול והתרחק מהחברים במחיצתם שבה. הנאשם עובד באופן קבוע למחייתו ומפרנס לבדו את בנו, ולכן הטלת מאסר בעבודות שרות תמוטט אותו.

הנאשם בדברו ציין כי הוא מסייע בגידול בנו, מתפרנס מעבודה במרכול וכי הוא חייב להמשיך ולעבוד שכן אין לו כל תמיכה אחרת.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. אלימות כלפי אחר מהווה פגיעה בזכות הפרט לשלמות גופו, לביטחון האישי, לאוטונומיה הגוף ולשלמות הנפש. יש לראות חומרה יתרה בעבירות אלימות המבוצעות על ידי מספר נאשמים בצוותא כנגד מתלון, בשל פוטנציאל הנזק הרב והקושי להתגונן. באופן דומה, המחוקק ראה להחמיר בענישה בגין עבירה זו, עת הציב את העונש המרבי על שש שנות מאסר. עם זאת, בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירות אלימות יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה לנוכח המנעד הגדול של עבירות אלה (ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזיי נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (15.1.2014)).

7. בחינת המקרה הנדון מעלה כי מדובר בעבירת אלימות ברף משמעותי, אשר פגיעתה בערכים המוגנים משמעותית אף היא. הנאשם פתח באלימות בכך שחנק את המתלון תוך שתקף אותו במכות אגרופ לראשו. הנאשמים הנוספים הצטרפו לנאשם והיכו את המתלון בעוצמה רבה בבעיטות ובאגרופים לכל חלקי גופו. איני מקבל את טיעונה המשתמע של ב"כ הנאשם כי אין לייחס משקל למעשי האחרים, זאת בהתחשב בעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם והוראת החיקוק בה הורשע. יתרה מכך: אף בשלב בו הנאשמים האחרים היכו את המתלון באופן המתואר בכתב האישום ואחד מהם נשך אותו בגבו, המשיך הנאשם לאחוז במתלון בתנועת חניקה והמשיך והיכה בעצמו את המתלון באגרופים ובבעיטות. יש לראות באותה חניקה מתמשכת משום פוטנציאל נזק משמעותי, אשר בא לידי ביטוי בעובדה שהמתלון החל לדמם מפיו ומאפו ואף איבד את הכרתו. למרבה המזל, עוברי אורח קטעו אירוע אלים ומסוכן זה בשלב בו לולא היה מופסק - עלול היה להביא לתוצאות הרות אסון. לפיכך, אני מוצא כי על אף שהחבלות שנגרמו למתלון אינן ברף גבוה הרי שפוטנציאל הנזק מצוי ברף גבוה. איני מוצא כל נסיבה מקלה בכך שכל המעורבים היו תחת השפעת אלכוהול. נתון זה אך מעיד על חוסר שיקול דעת וחוסר גבולות, כפי שבא לידי ביטוי במעשי הנאשם.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בעבירות אלימות המבוצעות בצוותא, משתנה רמת הענישה בעיקר בהתאם לנסיבות השונות של ביצוע העבירה וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם. כך, ניתן להצביע על מקרים בהם נקבעה תחתית מתחם הענישה למאסר על תנאי, לעיתים לצד של"צ (ראו לדוגמה את הפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם). לצד זאת, קיימים מקרים רבים של תקיפה בצוותא, בהם נהגו בתי המשפט לקבוע מתחם ענישה אשר הרף התחתון בו הוא מאסר לנשיאה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל (רע"פ 203/22 **יוסף כהן נ' מדינת ישראל** (18.01.2022); רע"פ 2517/20 **אלכס מויסייב נ' מדינת ישראל** (4.05.2020); רע"פ 6819/19 **פלס סרוסי ואח' נ' מדינת ישראל** (28.10.2019); רע"פ 8566/13 **אלכסיי טקצנקו נ' מדינת ישראל**, (1.2.2015)).

יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 **פלויני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016)).

9. לאור כל האמור לעיל, תוך דגש על עיקרון ההלימה המנחה וכן על נסיבות המקרה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלונן.

קביעת העונש המתאים

10. ב"כ הנאשם עתרה לאימוץ המלצת שירות המבחן והטלת עונש בדמות של"צ, תוך סטייה ממתחם הענישה, זאת לאור נסיבות חייו של הנאשם.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש משיקולי שיקום, אם **"מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**. בית המשפט העליון התייחס לנתונים שיש לשקול בעת בחינת סוגיה זו: **"ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפטיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד(א)"** (ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (18.4.2018)).

במקרה הנדון, הנאשם לא עבר כל תהליך שיקומי-טיפולי. יתרה מכך: הנאשם, אשר קיבל אחריות על מעשיו והודה בבית המשפט בכתב האישום המתוקן, טען בפני שרות המבחן כי למעשה **"פעל באלימות המתוארת בכתב האישום המתוקן, בתגובה לאלימות אשר הופנתה כלפיו מצד המתלונן"** (תסקיר מיום 5.1.2020, עמ' 2). נתון זה אינו עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום בו הודה. כך, הטלת אשם במתלונן מצביעה על קושי בהבנה מעמיקה מצד הנאשם של חומרת מעשיו והפנמת הפסול שבהם. עוד יש להפנות לכך שהעבירה בוצעה בעת שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, אך שרות המבחן נמנע מהמלצה לקשר טיפולי **"לאור עמדתו כאשר חזר ושלל בעייתיות או נזקקות טיפולית במצבו"** (תסקיר מיום 5.1.2020, עמ' 4). כך, על אף האלימות החמורה והרקע של צריכת אלכוהול, שרות המבחן התבסס על עמדת הנאשם על מנת להימנע מהמלצה על קשר טיפולי. אין מדובר במקרה בו חל שינוי משמעותי עמוק בדרך חשיבתו של הנאשם, וודאי שאין מדובר בהמלצה הנובעת מהליך שיקומי-טיפולי מוצלח.

לפיכך, המקרה הנדון אינו עומד בתנאים הנדרשים לשם שקילה של סטייה ממתחם הענישה.

בבחינת למעלה מהצורך, יש להדגיש את עקרון ההלימה שבין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש ומידתו, זאת כעקרון ענישה מנחה. כך, גם במקום בו קיים סיכוי שיקום ממשי, אין בכך כדי לבטל את שיקול ההלימה המוסיף **"לדור לצד שיקולי השיקום"** (ע"פ 671/19 דוד חיים אבוטבול נ' מדינת ישראל, פסקה 11, 7.10.2019). בהתחשב בחומרת המעשה, היה על הנאשם להציג הליך טיפולי-שיקומי מרשים על מנת לשקול אותו למול עקרון ההלימה.

11. הנאשם בן 33, ללא כל עבר פלילי, רווק ואב לפעוט בן כשנתיים. יש לזקוף לזכות הנאשם את חריגותו של המקרה וכן את קבלת האחריות על ידו בבית המשפט, על אף שהודה במיוחס לו רק בעת פרשת ההגנה. בנוסף, יש לתת משקל להשפעת סוג העונש ומידתו על הנאשם ועל בנו הפעוט. אשר לחלוף הזמן, ניתן לרכיב זה משקל מועט בהתחשב בהיעדרות הנאשם מדיונים לאורך תקופה ארוכה. אין ספק כי יש לתת משקל להתרשמות שרות המבחן,

אולם כפי שפורט לעיל - המלצות שרות המבחן בעניינו של הנאשם אינן מנומקות דיין, אינן משכנעות ואינן מקובלות עלי. אמנם, להמלצת שרות המבחן קיימת חשיבות רבה בעת גזירת העונש, במיוחד בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולשיקולי שיקומו, אולם מלאכת האיזון בין שיקולי הענישה השונים, ובהם שיקולי השיקום, מוטלת על בית המשפט (רע"פ 5613/20 **זאקי אלהוזיל נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (25.8.2020)). במקרה הנדון, חומרת האלימות מחייבת מתן משקל משמעותי לעיקרון ההלימה וכן לשיקולי ענישה של גמול והרתעת הרבים.

12. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני מוצא כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה אולם לא ברף הנמוך ביותר.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 7 חודשים אשר ירוצה בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות

דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי עבודות השרות.

הממונה על עבודות השרות מתבקש לבחון אפשרות לשילוב הנאשם בעבודות שרות בחלקו השני של יום העבודה, זאת על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בעבודתו הקבועה, ככל שיצליח.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך 6,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים החל

מיום 1.1.23 ומדי חודש בחודשו.

ניתן לשלם את הפיצוי באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי:** באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il או דרך מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) בטלפונים *35592, *073-2055000.
- **במזומן:** בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.